

Herziening van een aantal bepalingen van het Wetboek van Strafvordering betreffende mondelinge vonnissen in strafzaken en aanpassing van de Wet op de economische delicten aan die herziening

BIJLAGE BIJ DE MEMORIE VAN ANTWOORD

Nr. 6

In deze bijlage zijn enkele overzichten opgenomen, waarnaar in de memorie van antwoord verwezen werd. Zij kunnen o.a. een indruk geven van het aantal gevallen waarin het stempelvonnis, als gevolg van de uitbreiding die het wetsontwerp voorstelt, toepassing zal kunnen vinden. Het cijfermateriaal is afkomstig van het Centraal Bureau voor de Statistiek, Hoofdafd. Gerechtelijke Statistiek; het materiaal heeft betrekking op het jaar 1968.

Staat I

Onherroepelijke schuldigverklaringen wegens misdrijf in 1968

	Totaal ¹⁾	Waarvan					Geen straf of maatregel
		Vrijheidsstraf	Uitsluitend geldboete als enige hoofdstraf				
			Totaal	f 500,— of meer	f 250,— <f 500,—		
Totaal misdrijven ²⁾	45 770	25 180	20 386	219	694	19 473	60
waarvan:							
Politierechter ³⁾	31 475	15 337	16 200	116	527	15 557	1
Strafrechtelijk minderjarigen ⁴⁾	6 166	2 517	3 336	—	8	3 328	59
Bovendien:							
Overtredingen gepleegd door strafminderjarigen welke tot de competentie van de rechtbank behoren ⁴⁾	1 457	26	1 354	—	—	1 354	16
Totaal verkeersmisdrijven	13 409	7 498	5 919	146	375	5 398	7
waarvan:							
Politierechter ³⁾	10 524	5 557	4 991	82	256	4 653	—
Strafrechtelijk minderjarigen ⁴⁾	684	131	527	—	1	526	7
Art. 26 Wegenverkeerswet	6 695	5 071	1 645	77	92	1 476	—
waarvan:							
Politierechter ³⁾	5 457	3 966	1 507	57	75	1 375	—
Strafrechtelijk minderjarigen ⁴⁾	75	12	63	—	—	63	—

¹⁾ Hieronder een aantal schuldigverklaringen waarbij 2 hoofdstraffen werden opgelegd.

²⁾ Exclusief fiscale misdrijven.

³⁾ Exclusief strafzaken in hoger beroep afgedaan; deze zijn wel in de voorgaande regel opgenomen.

⁴⁾ Verreweg de meeste zaken zijn door de Kinderrechter behandeld.

Staat 2

Ontzegging van de rijbevoegdheid wegens verkeersmisdrijven 1968

	Meerv. kamer	Politie- rechter	Kinder- rechter	Gerechts- hoven	Totaal ¹⁾	
Schuldigverklaringen wegens verkeers- misdrijven	1 310	10 524	668	907	13 409	(456)
waarvan met ontzegging	1 221	6 758	71	712	8 762	(150)
Schuldigverklaringen wegens art. 26 W.v.W.	734	5 457	74	430	6 695	(132)
waarvan met ontzegging	721	4 165	41	408	5 335	(92)

¹⁾ Tussen haakjes de gevallen van samenloop met een ander misdrijf dat met een zwaarder strafmaximum werd bedreigd; niet inbegrepen in de voorgaande cijfers.

Staat 3

Straf waarmee de ontzegging van de rijbevoegdheid wegens verkeersmisdrijven in 1968 gepaard ging

	Totaal	Art. 26 W.v.W.
Vrijheidsstraf	6 092	4 656
Uitsluitend geldboete totaal	2 670	679
waarvan:		
f 500,— of meer	116	68
f 250,— — <f 500,—	274	64
— <f 250,—	2 280	547
Totaal generaal	8 762	5 335

Staat 4

Afgedane gewone strafzaken en ingestelde hogere beroepen

	1967		1968		abs.	%		
	Afgedane zaken	Ingestelde hogere beroepen		Afgedane zaken			Ingestelde hogere beroepen	
		abs.	%				abs.	%
Meervoudige kamer	7 298	923	12,6	8 040	1 055	13,1		
Politierechter	32 330	1 637	5,1	36 415	1 831	5,0		
Kinderrechter	8 107	75	0,9	7 914	55	0,7		

Staat 5

Verhouding van de appèllen in strafzaken wegens verkeersovertradingen waarbij de ontzegging van de rijbevoegdheid is opgelegd tot het totaal van de appèllen in kantongerechtsstrafzaken 1968

Onherroepelijke schuldigverklaringen t.a.v. overtredingen waarvan de kantongerechten in eerste aanleg kennisnemen.			Onherroepelijke schuldigverklaringen t.a.v. overtredingen waarbij de bijkomende straf van ontzegging van de rijbevoegdheid is opgelegd.		
Totaal (a)	Waarvan in hoger beroep door de rechtbank uitgesproken (b)	Verhouding (b) staat tot (a)	Totaal (a)	Waarvan in hoger beroep door de rechtbanken uitgesproken (b)	Verhouding (b) staat tot (a)
273 979	3 172	1,2%	13 126	608	4,6%

Uit de staten 1 en 3 blijkt dat van alle in 1968 wegens verkeersmisdrijven opgelegde geldboeten (5919) er 2670 of 45 pct. waren gecombineerd met een ontzegging van de rijbevoegdheid. Wanneer dit percentage wordt aangehouden voor de door de politierechter wegens verkeersmisdrijven opgelegde geldboeten dan zou de politierechter deze combinatie in 1968 ongeveer 2250 keer hebben toegepast (het exacte percentage is niet bekend).

Onder de 31 475 onherroepelijke schuldigverklaringen wegens misdrijf, in 1968 uitgesproken door de politierechter (exclusief fiscale misdrijven en strafzaken waarin hoger beroep is ingesteld), waren derhalve pl.m. 13 950 (16 200-2250) veroordelingen tot uitsluitend geldboete, dat is 44,3 pct. van het totaal; daaronder slechts 643 geldboeten van f 250 of hoger (2 pct.).

Omtrent de gevallen dat een stempelvonnis om een andere reden dan wegens de aard van de opgelegde straf(fen) is uitgesloten, b.v. omdat de verdachte verweer heeft gevoerd, een getuige op de zitting is gehoord, een beledigde partij zich in het geding heeft gevoegd, zijn geen statistische gegevens beschikbaar. Van den Bosch komt in het N.J.B. 1971, blz. 413, aan de hand van een steekproef onder de vonnissen van de politierechter te Zutphen tot een raming van 6 à 7 pct. op het totaal van de veroordelende vonnissen van de politierechter. Wordt dit laatste cijfer afgetrokken van het eerder genoemde cijfer van 44 pct., dan zou de uitkomst zijn dat pl.m. 37 pct. van de strafzaken waarin de politierechter in 1968 een schuldigverklaring wegens misdrijf uitsprak met een stempelvonnis afgedaan had kunnen worden, wanneer het onderhavige wetsontwerp toen reeds wet was geweest (waarbij wordt aangenomen dat het maximum van de geldboete, waarbij een stempelvonnis mogelijk is f 500 bedraagt).

Op het geheel van de strafzaken die de politierechter bevoegd zal het percentage van de strafzaken waarin een stempelvonnis mogelijk is, waarschijnlijk nog hoger uitkomen, omdat de vorenstaande cijfers alleen betrekking hebben op de ver-

oordelende vonnissen (wegens misdrijf) en niet op de strafzaken waarin de politierechter tot vrijspraak, ontslag van rechtsvervolging, niet-ontvankelijkverklaring van het openbaar ministerie enz. komt. Een hoog percentage van deze strafzaken zal veelal voor afdoening bij een stempelvonnis in aanmerking komen.

Wat de vonnissen gewezen door de kinderrechter betreft, kan nog het volgende worden opgemerkt.

In 1968 werden 6166 onherroepelijke schuldigverklaringen wegens misdrijf ten aanzien van strafrechtelijk minderjarigen uitgesproken. In 3336 zaken of 54 pct. werd als enige hoofdstraf een geldboete opgelegd; daarnaast werd in 1,8 pct. van de strafzaken volstaan met een berisping (zie ook staat 15 van de statistiek. Toepassing der Kinderwetten 1968). Het aantal gevallen van schuldigverklaring wegens misdrijf waarin een van deze hoofdstraffen werd gecombineerd met de bijkomende straf van ontzegging van de rijbevoegdheid kan verwaarloosd worden. Het aantal gevallen dat naast een geldboete of een berisping de maatregel van ondertoezichtstelling werd opgelegd was in 1968 niet meer dan 197 of pl.m. 3 pct. (zie staat 17 van de laatstgenoemde statistiek).

Neemt men ook hier weer aan dat het stempelvonnis in 6 à 7 pct. van de gevallen wegens andere redenen dan de aard van de opgelegde straf(fen) uitgesloten zal zijn, dan zou de conclusie zijn dat in 1968 in pl.m. 45 pct. van de strafzaken waarin de kinderrechter een onherroepelijke schuldigverklaring wegens misdrijf uitsprak, een stempelvonnis op basis van het onderhavige wetsontwerp mogelijk zou zijn geweest. Dit percentage komt waarschijnlijk ten aanzien van het totaal van de strafzaken dat de kinderrechter berecht nog hoger uit, nl. wanneer rekening wordt gehouden met de onherroepelijke schuldigverklaringen wegens overtreding waarvan de berechting tot de competentie van de rechtbanken (in verreweg de meeste gevallen is dit de kinderrechter) behoort; in 1968 werden van de hier bedoelde (1457) strafzaken 1354 of 93 pct. met een geldboete als enige hoofdstraf afgedaan.